

Bilag V.

Paa Hovedbankernes Vegne takker jeg for Indbydelsen til at komme til Stede i Dag og beklager, at man var forhindret i at give Mede i Fredags som ønsket af Udvalget.

Jeg skal tillade mig paa de 3 Hovedbankers Vegne at udtale, at Bankernes Holdning i Konverteringsspørgsmaalet udelukkende er dikteret af saglige Hensyn. Vi finder Anledning til at fremsætte denne Bemærkning, fordi der i de sidste Dage er fremkommet Udtalelser i Pressen og andetsteds, hvori der tillægges Hovedbankerne andre Tendenser, lige over for hvilke vi ønsker at betone, at vor Holdning hele Tiden kun har været og ogsaa fremover kun vil blive dikteret af saglige Hensyn.

Bankerne ser i og for sig med Sympati paa Konverteringen, selv om de er tilbøjelige til at mene, at man noget overdriver Betydningen af denne, idet den derved indvundne aarlige Rentelettelse paa ca. 5 Mill. Kr. ikke kan have nogen afgørende Betydning for Landbruget, ligegyldigt om dette er i Krise eller ej, medens Transaktionen kan blive meget byrdefuld for et Bankkonsortium, hvis Planen mislykkes, fordi den ikke er rigtigt tilrettelagt. En Konvertering af et saadant Omfang, som her er Tale om, er i sig selv en meget stor Opgave at løse, og den vanskeliggøres yderligere ved, at de Obligationer, der skal konverteres, endnu ikke er konverteringsmodne, idet de faktisk noteres væsentligt under Pari. En afgørende Aarsag hertil er vel, at Debitor, altsaa Landbruget, Gang paa Gang i de seneste Maaneder har erklæret at være ude af Stand til at forrente selv Førsteprioriteter (Kreditforeningslaan) med 4 pCt., hvad det af Statsministeriet nedsatte Udvalg i sin Betænkning ogsaa gaar ud fra er Tilfældet for mange Debitors Vedkommende, naar Forrentningsevnen baseres paa de Priser, der var kendt af Udvalget paa den Tid, Betænkningen blev afgivet. Om dette Forhold i Øjeblikket er udlignet ved den siden da forekommende Prisstigning paa de fleste af Landbrugets Produkter, er vi ikke i Stand til at afgøre, selv om det fra mange Sider, endog fra Landbrugskredse, hævdes, at Forrentningsevnen for Førsteprioriteter nu er til Stede, men blandt det obligationssøgende Publikum har Troen herpaa i hvert Fald endnu ikke bundfældet sig, hvad Kurserne i Dag paa disse Obligationer til fulde beviser.

Det er jo givet, at skal der være nogen Mulighed for at konvertere Landbrugets Kreditforeningsgæld ned til 4 pCt., maa der først og fremmest være Sikkerhed for, at Landbruget fremover ogsaa er i Stand til at forrente sine Førsteprioriteter med denne Rentesats.

De Forhandlinger, der hidtil er ført mellem Hovedbankerne og Nationalbanken om Konvertering, er ført paa Grundlag af Statsministeriets Udvalgs Betænkning og Regeringens Lovforslag. Bankerne har som bekendt ikke deltaget i Udarbejdelsen af Udvalgets Betænkning, der blandt andet indeholder de i Afsnit II i Regeringens Lovforslag nævnte Foranstaltninger angaaende Rentelettelse for Landbruget, men gjort bekendt med dette Forslag har Bankerne givet deres Tilslutning til de deri fremsatte Tanker, idet deres Betragtning har været den, at disse Foranstaltninger i alle Tilfælde vilde hjælpe Landbruget til i Fremtiden at kunne forrente sine Førsteprioriteter med 4 pCt.

Hvis Bankerne bliver stillet over for et andet Forslag, hvorved der opnaas samme Resultat, det vil sige Basis for Førsteprioriteters Forrentning, er vi ogsaa villige til at overveje Muligheden af en Konverterings Gennemførelse paa dette nye Grundlag og, saafremt vi kommer til et Resultat, at forhandle derom med Nationalbanken —